

Ryttergården

”Er du klar?” spørger mor og giver Idas skulder et let klem.

De går side om side hen over gruset i retning mod stalden. Ida nikker og smiler. Lige siden hun fik at vide, hun endelig skulle starte til ridning, har maven været fyldt af små, glade bobler, der lige nu brister af lykke.

Mor standser foran den mørkebrune stalddør og ser rundt på den tomme gårdsplads.

”Jeg tror, vi skal gå ind her. Tænker du ikke også det?” Hun tager fat om håndtaget og læner skulderen imod døren.

En skøn duft af høg, foder og hest vælter

ud fra stalden, da den tunge dør langsomt glider op. Ida snuser det hele ind.

Åh, hvor hun allerede elsker den duft. Hun ved bare, at hun bliver en rigtig hestepige, ligesom hendes bedste veninde Lena. I det samme lyder der tunge skridt i staldgangen, og en dame med sort ridehjelms dukker op i døren.

”Kan jeg hjælpe jer?” spørger hun.

”Ja. Det her er Ida,” svarer mor.” Hun har sin første ridetime i dag.”

”Nå, så det er dig, der er Ida? Lena har fortalt en masse om dig,” siger damen og smiler så bredt, at der dannes en vifte af små rynker rundt om hendes øjne.

Ida skæver genert til hende. Hvad mon Lena har sagt? Bare det ikke er noget alt for pinligt!

”Jeg hedder Signe, og det er mig, der ejer Ryttergården og alle hestene. Kom du med, så går vi ind og hilser på de andre,” fortsætter hun og går tilbage i stalden.

Ida bliver stående sammen med mor og ser Signe forsvinde ned ad staldgangen. Hvem mon alle de andre er, og vil de kunne lide hende?

”Gå bare med. Det skal nok gå fint,” hvisker mor og giver hende et let puf i ryggen.

Stalden er rigtig hyggelig. På væggene hænger kulørte hesteplakater, og boksdørene er pyntet med røde og blå rosetter. Gangen summer af glade stemmer fra nogle ældre piger, der strigler deres ponyer. Ida holder godt fat i mors hånd. Selvom hun har været stald før, er her meget nyt at se på og mange nye dufte at vænne sig til.

Signe står lidt længere nede ad gangen og taler med to piger. Ida genkender straks Lena, der vinker ivrigt til hende.

”Hej Ida,” råber hun glad og lægger striglebørsten fra sig.

Ida slipper straks mors hånd, vinker hurtigt tilbage og skynder sig ned ad staldgangen.

”Godt, du kom,” jubler Lena. ”Det har jeg sådan glædet mig til. Kom med mig. Nu skal du møde den frækkeste pony i hele stalden,” griner hun og hiver Ida med hen til en sølvgrå hest. ”Han hedder Silver. Det er ham, jeg skal ride på i dag,” fortsætter hun og klapper ponyen på halsen.

Ida nikker og skæver til Lena. Hun ser vildt sej ud i sit ridetøj. De sorte, stramme ridebukser og den blå sikkerhedsvest får hende til at se voksen ud. Ida piller ved sin egen jakke. Den er ikke spor rideagtig.

”Ja, det er rigtigt nok. Ham Silver er

temmelig fræk,” siger Signe. Hun tager en godbid op af lommen og rækker den frem mod ponyen. ”Men nu skal vi to ned og hilse på Prins. Han er rigtig god, når man er nybegynder.”

